

Renilde Vos gidst “KU Levenaars” op hun zoektocht naar zin

“Gestolde theologische begrippen vloeï- en verstaanbaar maken”

“Ons scala aan activiteiten legt de christelijke traditie existentieel open, wat zinzoekers verdieping of verheldering biedt”, vertelt Renilde Vos.

Als stafmedewerkster van de Leuvense Universitaire Parochie (UP) maakt zij zo verstolde theologische begrippen opnieuw vloeï- en verstaanbaar.

“Een representatief staal van onze complete maatschappij komt hier over de vloer”, getuigt Renilde Vos namens de UP. “Naast een kerngroep van bewuste, geëngageerde gelovigen uit verschillende leeftijdsklassen bereiken we met onze gediversifieerde werking (zie hieronder) een levensbeschouwelijk bijzonder pluriforme groep. Vele studenten met wie wij een gesprek aanknopen, blijken intussen verregaand seculariseerd. Zinzoekers blijven ze evenwel zeker en vast, bij wie een christelijke achtergrond vaak nog doorschemert. Uitgesproken atheïsten vormen een minieme minderheid. Ondanks hun uiteenlopende religiositeitbeleving leeft binnen al deze groepen nadrukkelijk een verlangen naar gesprek”, weet de theologe uit ervaring. “De meeste jongvolwassenen zoeken nog naar een richting of bestemming voor hun leven. Anderen tobben over de houdingen die ze het best aannemen versus de buitenwereld of tegen-

over de behoeftige medeburgers. Om deze uiteenlopende levensvragen vanuit een christelijke inspiratie te beantwoorden, brengen we zoveel mogelijk de levende traditie en het alledaagse bestaan bij elkaar. In die optiek onderstrepen onze weekendvieringen heel concreet de blijvende existentiële relevantie van het geloofsverhaal. Onder meer in de preken komen de verbanden tussen Bijbelverhalen en concrete situaties of de brede actualiteit expliciet aan bod.”

Grondmelodie

“Door hoog- en veeleer laagdrempelige initiatieven af te wisselen, komt onze dienst het publiek verder tegemoet”, vervolgt de stafmedewerkster met een verleden in het middelbaar onderwijs. “De KU Leuvenaars bieden wij zowel de klassieke Geestelijke Oefeningen als ‘Op zoek naar de grondmelodie’. Dat alternatieve spirituele begeleidingstraject sluit thematisch en methodologisch nauw aan bij de Oefeningen die Ignatius van Loyola ons heeft nagelaten maar heeft daaruit de kern opgediept. Zo helpen we – opnieuw met existentieel aansprekende bewoordingen – ook de minder kerkbetrokken jongeren zin te vinden in hun leven.”

Ontstollen

Deze vertaalslag maakt Vos naar eigen zeggen zowel puur inhoudelijk als in de strikte, talige zin: “Bij de uitwerking van een individueel begeleidingstraject heb ik doorlopend voor ogen gehouden hoe klassieke religieuze begrippen voor een toenemend aantal medemensen ondoordringbaar of ronduit onverstaanbaar zijn. Theologische begrippen en geloofsverhalen blijken zo in zeker zin gestold. Niet langer alle toehoorders voelen aan hoe dergelijke woorden uiteindelijk concrete ervaringen conceptualiseren. Met een meer toegankelijk of alternatief taalspel valt de traditie achter het concept gelukkig wel opnieuw vloeï- en tastbaar te maken voor een ruim publiek.” Een andere barrière die zinzoekers soms aangeven wanneer ze voor het eerst bij UP over de vloer komen, blijkt hun

vrees voor een evangeliserende agenda waarbij elk traject naar klassieke religiositeit hoort te leiden. ‘Onze insteek is evenwel compleet verschillend’, klinkt het. Uiteraard blijft onze dienst diepgeworteld in een christelijke voedingsbodem, maar deelnemers aan workshops horen vooral hun plek in het bestaan te ontdekken. Het christendom valoriseren we daarbij uitdrukkelijk als levenskunst. Geloof dienen medemensen eerst en vooral te beleven; het staat of valt met de praxis. Ik denk dat religieuze vorming soms te snel de cognitieve kaart trekt. Die rationele dimensie blijkt wel belangrijk voor geloofsverheldering, maar -initiatie verloopt eveneens langs ‘zin-tuigen’ en houdingen. Om de traditie door te geven, bieden we daarom eerst en vooral een experimenteerterruimte, waarin zinzoekers hun groei doormaken. En zij die zo de proef op de som nemen, maken soms heuse transformaties door.”

Rituelen voor de rand

“Op de keper beschouwd geven we met deze laagdrempelige methodische opties gehoor aan een oproep van paus Franciscus”, besluit de theologe. “Wij zoeken de levensbeschouwelijke periferie op waaraan hij geregeld refereert. In een dergelijk grensgebied staan inderdaad talrijke zoekende zielen open voor de antwoorden die wij hen te bieden hebben. Het lijkt misschien een dure term maar het christendom brengt in potentie nog altijd ‘universeel heil’ voor alle medemensen. Daarom overwegen we ‘rituelen voor randkerkelijken’ te ontwikkelen. Voor details is het nog te vroeg. Maar ook bij dit aanbod blijkt de leefwereld van deelnemers vast het vertrekpunt. Betekenisverlening bij de zinzoekers ontstaat immers telkens wanneer hun verzuchtingen en onze boodschap elkaar overlappen en vervolgens wederzijds ontsluiten.”

© RR

RENILDE VOS:

“Betekenisverlening ontstaat wanneer zinverzuchtingen en onze boodschap overlappen.”

“Geloof dienen medemensen eerst en vooral te beleven”, vindt Renilde Vos. © RR

Medemensen en gemeenschappen vormen

“Aansprekende religieuze vieringen en dito sacramentele momenten vormen een eerste belangrijke pijler van onze werking”, licht Renilde Vos toe. “Daarbij streven we ernaar dat iedereen zich welkom weet en voelt. Met zichtbaar succes, want zowel jong als (iets) ouder zakt even vlot af naar pakweg de weekendvieringen. Naast dit traditionelere aanbod, heeft de Universitaire Parochie (UP) onder meer een meditatiegroep in het leven geroepen, waarbinnen ‘KU Levenaars’ na een korte initiatie het samen stil maken.”

“Een tweede prioriteit binnen ons activiteitenpakket is ontmoeting”, stipt de theologe aan. “Gemeenschapshuizen vormen daarbij het absolute ‘succesnummer’. Liefst 120 studenten uit alle studierichtingen steunen er in tijden van individualisering op een levend netwerk; extra kamers zijn telkens opnieuw meteen besproken.

In ruil voor de weldaden van het groepsleven zijn jonge bewoners geacht open te staan voor persoonlijke ontwikkeling. Dit door bijvoorbeeld spirituele begeleiding te aanvaarden. Nieuwkomers aan onze *alma mater* zakken dan weer sinds jaar en dag af naar onze onthaaldagen, waarop zij meteen al enkele prille vriendschapsbanden smeden in de aanloop naar het academiejaar.”

Zichtbaar aanwezig

“Naast deze mogelijkheden waarvan de ruime gemeenschap op eigen initiatief gebruikmaakt, vinden we het eveneens cruciaal om zelf erop uit te trekken”, vervolgt Vos. “Kwestie van in en rond deze universiteit zichtbaar aanwezig te zijn en de ‘KU Levenaars’ optijd stond een ‘zingevingsprikkel’ te geven. Zo heeft UP samen met het Leuven Universitair Koor (LUK) een geïmproviseerd optreden gehouden in

de centrale bibliotheek. Van deze *flashmob* is online een video rondgestuurd, om digitaal wat warmte te verspreiden tijdens de winter. Ook voor onze derde krachtlijn waarin solidariteit centraal staat, hebben we dit academiejaar proactief onze brede doelgroep aangezocht deel te nemen aan een Weggeefbeurs. Tot slot is recentelijk eveneens onze ‘Gedichtentuin’ in het oog gesprongen. Rond Allerzielen hebben we in vele universitaire gebouwen poëzie over verlies of rouw onder de aandacht gebracht. Uit deze poëtische en existentiële prikkel is vervolgens een praatgroep gegroeid. Een gelegenheidsforum waarin open, ontroerende gesprekken worden gevoerd.” (JD)

Het Katholieke Documentatie- en Onderzoekscentrum voor Religie, Cultuur en Samenleving KADOC houdt van 19 tot en met 22 maart een internationaal colloquium over 50 jaar Universitaire Parochie in Leuven. De slotdag staat open voor het grote publiek. Info en inschrijvingen: <http://kadoc.kuleuven.be/nl/acti/stu/up50.php>